

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

P7_TA(2013)0274

Свобода на печата и на медиите по света**Резолюция на Европейския парламент от 13 юни 2013 г. относно свободата на печата и на медиите по света (2011/2081(INI))**

(2016/C 065/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 19 от Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ), член 19 от Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване,
- като взе предвид член 13 от Конвенцията на ООН за правата на детето, в който се признава правото на децата на свобода на изразяване,
- като взе предвид резолюцията на Съвета на ООН по правата на човека от 28 март 2008 г. (7/36), удължаваща мандата на специалния докладчик относно насърчаването и защитата на правото на свобода на мнение и изразяване ⁽¹⁾,
- като взе предвид докладите на специалния докладчик на ООН относно насърчаването и защитата на правото на свобода на мнение и изразяване, Франк Ла Рю ⁽²⁾, в които се подчертава също така, че международните норми и стандарти в областта на правата на човека са приложими към правото на свобода на мнението и изразяването в интернет като средство за комуникация,
- като взе предвид резолюцията на Съвета на ООН по правата на човека от 5 юли 2012 г., озаглавена „Насърчаване, защита и упражняване на правата на човека в интернет“ ⁽³⁾, в която се признава значението на защитата на правата на човека и свободното движение на информация онлайн,
- като взе предвид доклада от 21 март 2011 г. на специалния представител на ООН по въпроса за правата на човека и транснационалните корпорации и други стопански предприятия, Джон Ръги, озаглавен „Ръководни принципи за бизнеса и правата на човека: прилагане на рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“ ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Резолюцията на Съвета за сигурност на ООН S/RES/1738 от 23 декември 2006 г. относно атаките срещу журналисти, медийни специалисти и подпомагащия ги персонал по време на въоръжени конфликти ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Женевската конвенция от 12 август 1949 г. ⁽⁶⁾, по-специално член 79 от Допълнителен протокол I към нея по отношение на защитата на журналисти, участващи в опасни професионални мисии в области на въоръжен конфликт,
- като взе предвид плана за действие на ООН за безопасност на журналистите и по въпроса за безнаказаността, одобрен на 12 април 2012 г. от Координационния съвет на изпълнителните директори от системата на ООН ⁽⁷⁾,
- като взе предвид Резолюция 1920 (2013) на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, озаглавена „Състоянието на свободата на медиите в Европа“, приета на 24 януари 2013 г.,
- като взе предвид дейността на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) в областта на свободата на медиите, и по-специално докладите на нейния представител по въпросите на свободата на медиите,

⁽¹⁾ http://ap.ohchr.org/Documents/E/HRC/resolutions/A_HRC_RES_7_36.pdf.

⁽²⁾ По-специално тези от 16 май 2011 г. (A/HRC/17/27), 10 август 2011 г. (A/66/290), 4 юни 2012 г. (A/HRC/20/17) и 7 септември 2012 г. (A/67/357), които са на разположение на адрес: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/FreedomOpinion/Pages/Annual.aspx>.

⁽³⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/153/25/PDF/G1215325.pdf?OpenElement>.

⁽⁴⁾ A/HRC/17/31, на разположение на адрес: http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Business/A-HRC-17-31_AEV.pdf.

⁽⁵⁾ <http://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/681/60/pdf/N0668160.pdf?OpenElement>.

⁽⁶⁾ <http://www.un-documents.net/gc-p1.htm>.

⁽⁷⁾ http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CI/CI/pdf/official_documents/un_plan_action_safety_en.pdf.

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

- като взе предвид докладите на неправителствени организации относно медиите, като например на „Репортери без граници“ (показатели за свобода на пресата), на „Фрийдъм хаус“ (доклади относно свободата на пресата) и на Международния институт по печата (статистика за убитите журналисти и годишен доклад относно свободата на пресата в света),
- като взе предвид своята резолюция от 6 февруари 2013 г., озаглавена „Корпоративна социална отговорност: насърчаване на интересите на обществото и действия, насочени към постигането на устойчиво и приобщаващо възстановяване“⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 6 февруари 2013 г., озаглавена „Корпоративна социална отговорност: отчетно, прозрачно и отговорно поведение на стопанските субекти и устойчив растеж“⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2012 г. относно годишния доклад относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази връзка⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно световната конференция по международни далекосъобщения (WCIT-2012) на Международния съюз по далекосъобщения, както и евентуалното разширяване на обхвата на Международния регламент за далекосъобщенията⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2012 г., озаглавена „Стратегия за цифрова свобода в рамките на външната политика на ЕС“⁽⁵⁾,
- като взе предвид Стратегическата рамка и плана за действие относно правата на човека и демокрацията (11855/2012), приети от Съвета на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид своите препоръки към Съвета от 13 юни 2012 г. относно специалния представител на Европейския съюз за правата на човека⁽⁶⁾,
- като взе предвид декларациите на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, г-жа Катрин Аштън, от името на Европейския съюз по повод на Международния ден на свободата на печата⁽⁷⁾,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 12 декември 2011 г., озаглавено „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС — към по-ефективен подход“ (COM(2011) 0886),
- като взе предвид съобщението от 12 декември 2011 г. на члена на Комисията, отговарящ за програмата за цифровите технологии, относно стратегията „No Disconnect“⁽⁸⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 25 октомври 2011 г., озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011 — 2014 г. за корпоративната социална отговорност“ (COM(2011)0681),
- като взе предвид своята резолюция от 7 юли 2011 г. относно външните политики на ЕС в полза на демократизацията⁽⁹⁾,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията от 25 май 2011 г., озаглавено „Нов отговор на промените в съседните държави“ (COM(2011)0303),
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2008 г. относно медийната грамотност в дигиталния свят⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0050.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0049.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0451.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0470.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0250.

⁽⁷⁾ http://eeas.europa.eu/top_stories/2012/20120503_world_press_freedom_day_en.htm. http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-13-181_en.htm.

⁽⁸⁾ <http://blogs.ec.europa.eu/neelie-kroes/ict-human-rights-guidance>.

⁽⁹⁾ ОВ С 33 Е, 5.2.2013 г., стр. 165.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 45 Е, 23.2.2010 г., стр. 9.

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1889/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на финансов инструмент за насърчване на демокрацията и правата на човека по света (ЕИДПЧ) ⁽¹⁾, както и всички останали инструменти за външно финансиране на ЕС,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз ⁽²⁾,
- като взе предвид своите резолюции относно спешни случаи във връзка с нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава, в това число резолюциите относно конкретни държави, в които се изразява загриженост относно свободата на пресата и медиите, в частност лишаването от свобода на журналисти и блогъри,
- като взе предвид член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално разпоредбата, според която „свободата и плурализмът на медиите се зачитат“,
- като взе предвид членове 3 и 21 от Договора за Европейския съюз и член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид насоките на Европейския съюз относно правата на човека,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и текущите преговори относно присъединяването на ЕС към нея,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A7-0176/2013),

Принципи и роля на пресата и медиите

- A. като има предвид, че правото на свобода на изразяване е универсално човешко право, на което се основава демокрацията, и което е от основно значение за възползването от други права, които гражданите по света се стремят да получат, като развитие, достойнство и реализация на всяко човешко същество;
- B. като има предвид, че ограничаването на свободата на изразяване има сериозни последици, следва да бъде в много ограничена степен и може да бъде обосновано единствено при конкретни и строги условия, предвидени в закони, които са считани за легитимни съгласно международното право; като има предвид, че свободата на изразяване е основно право и е тясно свързана със свободата и плурализма на пресата и медиите; като има предвид, че държавите, които са подписали Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и Европейската конвенция за защита на правата на човека (ЕКПЧ), са длъжни да създадат условия за гарантирането на независими, свободни и плуралистични преса и медии;
- B. като има предвид, че медийните платформи са от съществено значение за упражняване на правото на свобода на изразяване; като има предвид, че независимата преса, като колективна проява на свободно изразяване, е един от основните участници в медийното пространство, с функциите на пазител на демокрацията;
- Г. като има предвид, че свободата на пресата, медиите, цифровия сектор и журналистиката се считат за обществени блага;
- Д. като има предвид, че медийните (цифрови) платформи все повече придобиват глобален характер и имат нарастващ брой потребители;
- Е. като има предвид, че интернет и медиите са инструменти, използвани от защитниците на правата на човека;
- Ж. като има предвид, че неутралността на мрежата е съществен принцип за отворен интернет, който насърчава комуникацията като гарантира конкуренция и прозрачност, а също така благоприятства възможностите за стопанска дейност и стимулира иновациите, създаването на работни места и растежа;
- З. като има предвид, че свободата на словото и на изразяване, както и свободата на медиите и свободата на журналистите са под заплаха в целия свят и журналистите често са защитници на правата на човека и на свободата на сдружаване, убеждение, религия и вяра; като има предвид обаче, че журналистите често са преследвани и лишавани от свобода;

⁽¹⁾ ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ C 290 E, 29.11.2006 г., стр. 107.

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

- И. като има предвид, че новите цифрови и онлайн медийни платформи допринесоха за увеличаване на разнообразието и плурализма;
- Й. като има предвид, че усилията и програмите на ЕС за насърчаване и защита на свободата на пресата и медиите в целия свят трябва да бъдат оптимизирани, въз основа на ценната работа на гражданското общество и журналистическите организации;
- К. като има предвид, че ЕС може да бъде достоен за доверие на световната сцена единствено ако свободата на пресата и медиите е защитена и зачитана в рамките на самия Европейски съюз;

Неотдавнашни развития

1. Признава, че правителствата носят основната отговорност за гарантиране и защита на свободата на пресата и медиите; изтъква, че правителствата носят също така основната отговорност за възпрепятстването на свободата на пресата и медиите и в най-лошия случай все по-често прибегват до правен натиск, за да ограничат тази свобода, напр. чрез злоупотреба със законодателството за борба с тероризма или екстремизма и законите в областта на националната сигурност, държавната измяна или подривната дейност; отбелязва, че трябва да се постигне равновесие между въпросите на националната сигурност и свободата на информацията, за да се предотвратят злоупотреби и да се гарантира независимостта на пресата и медиите; признава, че медийните империи, които са собственост на политици, понякога се използват за провеждането на дезинформационни кампании; изтъква, че е от съществено значение пресата и медиите да имат възможност да работят независимо и без върху тях да се оказва натиск с политически и финансови средства; изразява тревога във връзка с общата тенденция на спад при класифицирането на средите на свобода на пресата и медиите в различни страни във и извън Европа според последните годишни доклади относно показателите и докладите за оценка (вж. списъка в приложението към доклад А7-0176/2013);
2. Подчертава, че свободните, независими и плуралистични онлайн и традиционни медии са крайъгълен камък на демокрацията и плурализма; признава значението на информационните ресурси като израз на действителна гаранция за свобода и плурализъм на медиите; посочва, че запазването и укрепването на свободата и независимостта на медиите в света е от общ интерес; отбелязва, че ролята на свободните и независими медии и свободният обмен на информация са от първостепенно значение в контекста на демократичните промени, които се осъществяват в недемократичните режими;
3. Изразява съжаление относно факта, че журналистите често биват ранявани или убивани или подлагани на тежки посегателства в целия свят, в много случаи безнаказано; подчертава в тази връзка, че е важно да се води борба с безнаказаността; подчертава, че органите не могат да реагират на заплахите и насилието спрямо журналисти или да гарантират безопасността им, без политическите, съдебните и полицейските органи да предприемат решителни действия срещу онези, които нападат журналистите и тяхната работа; изтъква, че последните от безнаказаността оказват въздействие не само върху свободата на пресата, но и върху ежедневната работа на журналистите, като създава атмосфера на страх и автоцензура; счита, че ЕС следва да заеме по-твърда позиция по отношение на държавите, които постоянно допускат такива действия да остават ненаказани, и призовава всички държави да гарантират сигурността на журналистите;
4. Подчертава, че законите, нормативната уредба, заплахите, глобите и силно концентрираната собственост от политици или други лица при наличие на конфликти на интереси са фактори, които могат да ограничават свободата на придобиване и достъп до информация и могат да доведат до заплахи за свободата на изразяване;
5. Подчертава, че върху пресата и медиите може да се упражнява косвен натиск от страна на правителствата; счита, че в много държави медиите разчитат до голяма степен на правителствените реклами, които могат така да се превърнат в средство за упражняване на натиск спрямо медиите, както и че лицензите или фискалните санкции също могат да се използват като средство за ограничаване на дейността на критичните медии;
6. Изразява съжаление относно факта, че нараства криминализацията на изразяването; припомня, че по цял свят журналистите често са лишавани от свобода заради своята работа; съзнава използването на законите, забраняващи дискредитирането, богохулството и клеветата, както и законодателството относно „опетняването на името на страната зад граница“ или „хомосексуалната пропаганда“, с цел лишаване от свобода или цензуриране на журналистите и възпрепятстване на свободното изразяване; изразява съжаление, че цензурата насърчава автоцензурата; призовава за прекратяване на тормоза спрямо журналистите, които следва да имат възможността да работят по независим начин, без страх от насилие и рекриминация, както и за незабавното освобождаване на всички журналисти и блогъри, които са лишени неправомерно от свобода поради своята работа;
7. Решително осъжда факта, че много журналисти нямат достъп до правна помощ, а тяхната професия все повече се намира на предната линия на борбата за правата на човека, независимо дали онлайн или офлайн;

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

8. Счита, че тенденцията на концентриране на собствеността върху медиите в големи конгломерати представлява заплаха за свободата и плурализма на медиите, особено с оглед на паралелно протичащата цифровизация; подчертава, че е от значение основната медийна инфраструктура да бъде отворена и да осигурява възможности, както и да съществуват независими регулаторни органи;
9. Признава потенциала на частните фондации и НПО за оказване на подкрепа на качествената журналистика и в ролята на движеща сила за иновациите;
10. Подчертава, че докато предприятията поемат нови отговорности в един глобален и цифрово свързан свят, те също така са изправени пред нови предизвикателства в области, които традиционно са били запазена територия на публичните органи; съзнава, че правителствените разпореждания за спиране на онлайн съдържание и услуги оказват натиск върху редакционната независимост и непрекъснатостта на обслужването;
11. Съзнава, че традиционно медиите твърде често се използват и/или имат участие като инструменти за пропаганда и че по-специално по отношение на обществените медии финансовата и политическата независимост, както и плурализмът, са от съществено значение; подчертава, че свободните и независими обществени медии са от решаващо значение за задълбочаването на демокрацията, за оптимизирането на участието на гражданското общество в публичните дебати и дела и за увеличаването на правата на гражданите по пътя към демокрацията;
12. Насърчава създаването на етични кодекси за журналистите, както и за лицата, които участват в управлението на медиите, с цел да се осигури пълната независимост на журналистите и медийните органи; признава, че е важно тези кодекси да се прилагат посредством установяването на независими регулаторни органи;

Цифровизация

13. Признава потенциалното въздействие на съвременните медии, които са подложени на все по-голяма цифровизация, и техните възможности да предоставят власт на физическите лица чрез повишаване на степента на информация и критично мислене, и съзнава факта, че тези явления създават безпокойство, по-специално за авторитарните режими;
14. Потвърждава важната роля на цифровите и онлайн медийни платформи в борбата срещу диктаторските режими през последните години;
15. Подчертава, че достъпът до информация, както онлайн, така и офлайн, е необходим за развитието на мненията и изразяването, както и за изразяването и предаването на съдържание чрез медийни платформи, тъй като те представляват съществен фактор за контрол върху властта;
16. Признава, че цифровизацията на медиите и информацията увеличи техния обхват и въздействие, но също така направи неясна тънката граница между информация и мнение; отбелязва значително увеличение на генерираното от потребителите съдържание и гражданската журналистика;
17. Счита, че цифровизацията на пресата и медиите добавя нови измерения в медийното пространство и повдига въпроси по отношение на достъпа, качеството, обективността на информацията и нейната защита;
18. Подчертава, че цифровизацията улеснява хората при достъпа до информация и упражняването на контрол върху длъжностните лица, и допринася за споделянето и разпространението на данни и документи, както и за изваждането на бял свят на случаи на несправедливост или корупция;
19. Подчертава, че за да се отключи пълният потенциал на ИТ инфраструктурите, се изисква наличието на оперативна съвместимост в глобален мащаб и подходящо законодателство и че тези елементи на ИКТ следва да бъдат включени както в съществуващото, така и в развиващото се медийно пространство, заедно с основните условия за независимост, плурализъм и многообразие;
20. Изразява съжаление във връзка с всички опити за създаване на различни форми на „затворено интернет пространство“, тъй като те представляват сериозно нарушение на правото на информация; настоятелно призовава всички органи да се въздържат от подобни опити;
21. Изразява загриженост относно масовото наблюдение, масовото цензуриране и тенденциите за блокиране и филтриране, засягащи не само медиите и работата на журналистите и блогърите, но също така възпрепятстващи работата на гражданското общество за извършване на важни политически, икономически и социални промени; осъжда всички арести и опити за арести на блогъри, като счита подобни действия за посегателство на свободата на словото и свободата на убеждение;

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

22. Изразява съжаление относно факта, че множество технологии и услуги, разположени в трети държави за нарушаване на правата на човека чрез цензура на информация, масово наблюдение, надзор, както и следене и проследяване на граждани и техните действия в (мобилните) телефонни мрежи и интернет са с произход от ЕС; настоятелно призовава Комисията да вземе всички необходими мерки за спиране на тази „търговия с цифрови оръжия“;
23. Подчертава необходимостта от по-добро разбиране на ролята на посредниците и техните отговорности; счита, че пазарните регулатори могат да помогнат за запазването на конкуренцията, но че също така е необходимо да се проучат нови начини за включване на частния сектор, за да се запази обществената стойност на информацията; признава, че саморегулирането може да крие специфични рискове, когато липсва (демократичен) надзор;
24. Подчертава факта, че цифровите платформи или услуги и (компютърните) платформи или услуги, основани на данни, като например търсачките, са частна собственост и се нуждаят от прозрачност, за да се запази обществената стойност на информацията и да се предотвратят ограниченията за достъпа до информация и свободата на изразяване;
25. Подчертава необходимостта от защита на лицата, подаващи сигнали за нередности, и от защита на източниците, както и необходимостта от действия на ЕС в тази насока в световен мащаб;
26. Осъжда строго всички опити за използването на интернет или други онлайн медийни платформи с цел насърчаване или стимулиране на терористични действия; призовава настоятелно органите да заемат твърда позиция в тази връзка;

Политики и външна дейност на ЕС

27. Подчертава, че за да бъде ЕС разглеждан като общност на ценности, насърчаването и защитата на свободата на пресата и медиите в световен мащаб са от съществено значение; изтъква, че ЕС следва да прояви политическо лидерство в максимална степен, за да гарантира защитата на журналистите по света;
28. Счита, че ЕС следва да заеме водеща роля, когато става въпрос да се гарантира, че медиите остават независими, плуралистични и разнообразни, и по отношение на защита на положението, свободата и сигурността на журналистите и блогърите; подчертава, че за тази цел ЕС не следва да влияе върху съдържанието, а вместо това следва да подкрепя благоприятна среда и премахването на ограниченията на свободата на изразяване в световен мащаб;
29. Отбелязва със загриженост, че през последните години някои медии, особено в ЕС, бяха подложени на контрол поради неетично и обвинения в незаконно поведение; счита, че ЕС може да дава пример и така да играе водеща роля само ако разрешава тези проблеми в рамките на собствените си граници;
30. Насърчава Комисията да продължава да наблюдава отблизо независимостта на пресата и медиите в държавите членки;
31. Счита, че макар ЕС да се занимава с въпросите на свободата на пресата и медиите чрез няколко политики и програми, той не се съсредоточава конкретно в достатъчна степен върху тази тема и няма последователна водеща визия и критерии;
32. Счита, че липсата на всеобхватна стратегия води до фрагментация и носи опасност от отказ от важните политически принципи на прозрачност и отчетност;

Стратегия

33. Настоятелно призовава Комисията, по-специално ГД „Развитие и сътрудничество EuropeAid“, и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да подобрят своето сътрудничество и координацията на програмирането, по-специално чрез полезно взаимодействие в политическата и дипломатическата дейност и чрез съвместно изпълнение, включително чрез мониторинг и оценка, на финансирането и проектите; призовава Комисията да подобри своя анализ и оценка на предходното, настоящото и бъдещото програмиране, както и да публикува резултатите;
34. Призовава за преход от ad hoc финансиране на проекти към по-устойчив подход, който включва също така частни донори и партньори; признава, че при програмирането е необходим индивидуален подход както на национално, така и на регионално равнище;

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

35. Настоятелно призовава ЕС да играе по-важна роля по-специално в страните кандидатки, както и по отношение на страните, които са в непосредствено съседство на юг и на изток, както и в контекста на преговорите по търговски споразумения и споразумения за асоцииране; призовава ЕС да приеме стратегия, с която да гарантира, че наблюдава отблизо и реагира на промените в законодателството, които ограничават плурализма и свободата на пресата в трети държави;
36. Подчертава, че съществуващите външни финансови инструменти, като например ЕИДПЧ, географските инструменти и други, трябва да се използват гъвкаво, за да се помогне за укрепване на гражданското общество; подчертава, че ангажираността на местно равнище и изграждането на капацитет са от съществено значение за осигуряване на устойчиво развитие и напредък;
37. Подчертава, че ЕС следва да подкрепя образованието и обучението както на формиращите политиките лица, така и на регулаторите и медиите в трети държави, с цел насърчаване на свободата на пресата и медиите и подходящи и технологично неутрални форми на регулиране на пазара, особено като припомня, че в периоди на преход свободите често се ограничават в името на стабилността и сигурността;
38. Подчертава, че развитието на медиите и осигуряването на свобода на изразяване следва да представляват важна част от диалога на ЕС на национално равнище; подчертава, че в търговските споразумения на ЕС, както и в неговите споразумения за партньорство, споразумения за сътрудничество, споразумения за асоцииране с трети държави и програми за предоставяне на помощ следва да се спазват ясни критерии и условия, в съответствие с член 21 от Договора за ЕС; настоятелно призовава ЕСВД и Комисията да зачитат и прилагат докладите и препоръките на Парламента относно преговорите във връзка с такива споразумения; припомня, че последователността, съгласуваността, координираността и прозрачността между Парламента, ЕСВД и Комисията по отношение на прилагането и наблюдението на тези основни права на човека са от съществено значение за надеждността и ефективността на ЕС в неговите отношения и взаимодействия с трети държави;
39. Призовава Комисията да превърне борбата срещу безнаказаността в един от приоритетите в своите програми в областта на свободата на словото и медиите, като предлага също така помощ в разследването на престъпления срещу журналисти чрез създаване на фондове за правна защита и предоставяне на експертен опит;
40. Счита, че финансирането от ЕС не следва да се ограничава до специализирани международни организации (посредници), а следва също така да включва и местни организации;
41. Призовава Комисията да преразгледа клаузите за конфиденциалност, приложими при нейното финансиране в областта на правата на човека, в контекста на пресата и медиите, тъй като това оставя място за дискредитиране на журналисти, медии или неправителствени организации, като по този начин също така се вреди на доверието в дейността на ЕС в областта на правата на човека, която сама по себе си е открита и прозрачна;
42. Подчертава, че програмите, насочени към пресата и медиите, следва да се съсредоточат също така върху усъвършенстване на (държавните и правните) структури и подкрепа за местните медийни дружества и предприятия, с цел подобряване на тяхната прозрачност, независимост, устойчивост, професионализъм и откритост; подчертава, че медийните политики на ЕС следва да се стремят да увеличат в максимална степен плурализма и многообразието чрез осигуряване на подкрепа за независимите медии и начинания;
43. Припомня, че свободата на изразяване и медийният плурализъм, в това число по интернет, са основни европейски ценности; подчертава основното значение на свободата на пресата и медиите в политиката на разширяване на ЕС и, в този контекст, на свободите в цифрова среда, като тези свободи се разглеждат като права на човека и следователно като неразделна част от политическите критерии от Копенхаген;
44. Счита, че ЕС следва да включи елементи относно подкрепа за пресата и медиите в своята помощ за изборния процес, например чрез насърчаване на сътрудничеството между органите за управление на изборния процес в трети държави и пресата, така че да се подобри прозрачността и легитимността на изборния процес и изборните резултати;
45. Счита, че в държавите, които са в период на преход, ЕС следва да се съсредоточи върху свободата на пресата и на медиите в контекста на процеса на помирение и възстановяване;
46. Приветства важната дейност на редица международни (журналистически) организации, занимаващи се със свободата на пресата и на медиите, и подчертава, че тези организации следва да се ползват от пълната подкрепа на ЕС, като се има предвид решаващият характер на тяхната работа по поддържане на контакти;
47. Призовава ЕСВД да използва оптимално участието на ЕС в многостранните форуми, които се съсредоточават върху свободата на пресата, медиите и свободите в цифрова среда, като Съвета на Европа и ОССЕ, както и в контекста на ООН;

Четвъртък, 13 юни 2013 г.

48. Призовава Комисията, Съвета и ЕСВД да приемат стратегия за свободата на пресата и медиите в рамките на външната политика на ЕС във възможно най-кратък срок и да включат препоръките от настоящия доклад в предстоящите насоки относно свободата на изразяване във и извън интернет;

49. Изисква настоящият доклад да бъде прочетен и взет внимателно предвид заедно с резолюцията на Парламента „Стратегия за цифрова свобода в рамките на външната политика на ЕС“;

o
o o

50. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, на Европейската служба за външна дейност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите членки, на Службата на Върховния комисар на ООН по правата на човека, на ЮНЕСКО, на Съвета на Европа и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа.

P7_TA(2013)0276

Финансови услуги: липса на напредък в рамките на Съвета и закъснение на Комисията при приемането на определени предложения

Резолюция на Европейския парламент от 13 юни 2013 г. относно финансовите услуги: липса на напредък в Съвета и забавяне от страна на Комисията на приемането на някои предложения (2013/2658(RSP))

(2016/C 065/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията от 12 юли 2010 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за гарантиране на депозитите (преработка) (СОМ(2010)0368),
- като взе предвид предложението на Комисията от 12 юли 2010 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за обезщетение на инвеститорите (СОМ(2010)0371),
- като взе предвид предложението на Комисията от 19 януари 2011 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/71/ЕО и Директива 2009/138/ЕО във връзка с правомощията на Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и на Европейския орган за ценни книжа и пазари (СОМ(2011)0008), наричана по-долу „Сборна директива II/Платежоспособност II“,
- като взе предвид предложението на Комисията от 20 октомври 2011 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти и за отмяна на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (преработка) (СОМ(2011)0656) и предложението на Комисията от 20 октомври 2011 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на регламента [EMIR] за извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (СОМ(2011)0652), наричан по-долу „преразгледаната ДПФИ“,
- като взе предвид предложението на Комисията от 20 октомври 2011 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета относно наказателните санкции за злоупотреба с вътрешна информация и манипулиране на пазара (СОМ(2011)0654) и предложението на Комисията от 20 октомври 2011 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно злоупотребата с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (СОМ(2011)0651), наричани по-долу „ДПЗ/РПЗ“;